

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Dæmon factus simia, cereum ardentem gestare iussus à S. Dominico,
digitis amburitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Nuper in hominibus esse Frater desiit.

I. B. Ego ipse Frater pumilo, Ioannes Breuis.

Fr. Fortasse nequam es pumilo, quem Tartarus
Alit ad minores malitias, aut ad veru.

I. B. Mi Frater, istos apage, si placet, sales:

Alterius egeo, nec iocorum tempus est.

Ne, quæso, Fratri proroga famem tuo.

Fr. Plenis culullis Frater ambrosiam bibens,

Totisque Nectar ille scutellis vorans,

Vsu atque fructu nunc abundè est Angelus.

„ Eheu! ait suspirio longo Breuis,

„ Homo sum, alienum nil Hominis à me puto.

Exaudiebat Frater interim sonos

Stipem rogantis, & latrantis impiè

Stomachi: misertus ergo recludit fores.

Pudore solo amictus ingreditur Breuis,

Hominemque sindonemque rursus induit.

Nil tulerit aliud: id lucri saltem tulit,

Et iure meritis id videtur optimo,

Quòd nuncupari possit Angelus Breuis.

„ Sic prima labes & ruina fiderum

„ Ambitio quondam fecit Angelos breues.

*Demon factus simia, cereum ardentem
gestare iussus à S. Dominico, digitis
amburitur.*

Ex Vita S. Dominici, lib. 2. cap. 7.

Dominicus, illud aureum Caput Sacri
Ter & colendi, terque venerandi Gregis,
Quàm gratus Astris, tam fuit, si quis fuit,

Inui-

Inuisus Orco, inuisus Orco Principi.
 Quoties Auernus, quantus ille quantus est,
 Quidquid odiorum, quidquid intus fraudium,
 Quidquid veneni, quidquid impetus fuit,
 Id omne in vnum torfit? at frustra fuit:
 Hæc odia, fraudes, & venena, & impetus
 Solius oculi vel minuto verbere
 Dominicus amandabat in Nihili scrobes.
 Factum est in orco, vt cum suis tribulibus
 Certaret imi quispiam subsellij
 (Habet ima, media, summa Styx subsellia.)
 Pro mille cyathis igne mixti sulphuris,
 Centumque plagis dedolando tergori,
 Si non Dominicus rueret in casses suos,
 Saltem leuiculæ seu minoris noxiæ.

Dumque ille noctis in pio silentio
 Vigil exararet rem suo bonam Gregi,
 Sensim nigellus in Beati cellulam
 Et per caminum labitur dæmunculus,
 (Nigros nigra decent ostia,) & mox Simiæ
 Vestitur ora, tamque turpis Simiæ,
 Risum vt cieret, & cieret nauseam.
 Oculi fuere luridi, pæti, caui,
 Hircus sinistra dextra contuentibus.
 Nasum ille simus, & retorridus labra,
 Totusque densos horridus pilos, nisi
 Anarcticus quâ parte conditur polus.
 Olebat hircos ala putidissimos.

Ingreditur ergo scenicus lauernio,
 Proditque bellus histrio in proscenium,
 Mediaque cellâ cœpit instar histricis
 Nunc dexterorsum, nunc sinistrorsum in caput

Volui & reuolui, more nunc hinnulluli,
 Aut lusitantis sphærulâ feliculæ,
 Caput coniscans crebrâ, crebrâ saltitans,
 Et conquiniscens, & genu pinsens humum,
 Variare gyros, gestuumque vortices.

Et vellicasset impudentiusculus
 Vestem Dominici pellubens, mosset loco
 Auidus sedile, lumen extinxet, libros
 Dedisset Euris ludibria: Timor vetat,
 Vetatque, caelo freta, Diui sanctitas.
 Bis, vestis oram proximè, duxit manum,
 Bis & reduxit; ter sedile nisus est
 Succutere, ter renisus exiliit retrò.

Videbat & tacebat, interim pia
 Scribens Dominicus. Inde mirus morio
 Figmenta mira factitat miris modis:
 De ventre tumido molle tympanum creat,
 De nare bifidâ tibiam, mox cum suâ
 Tripudiat umbrâ Satyricè ac Ionicè.

Immotus, indireptus interim pia
 Scribit Dominicus. Pergit Impudentia,
 Viribus eundo crescit, & propior Viro
 Effecta tandem, fit malo propior suo.

Super ergo mensam scriptitantis inuolat
 Ardelio nugax. Hîc repentè Dominicus
 Nutu sinistrae, luminumque fulgure,
 Mandat, vt eodem restet in vestigio.
 „ Age, inquit, istoc ne pedem traduc loco,
 „ Et hunc, velis nolîsve, cereum gere.

Paret misellus, & nouus iam Lucifer
 Fronte caperatâ restat, & cum cereo
 Ardente fixus ingemit: pergit tamen

Diuo

Diuo faceffens, quâ licet, negotium
 Stridore grandi, dentibus dentes molit,
 Subditque labio despicabundus labrum:
 Iaculo oculorum flammeorum territat,
 Dextrâ & sinistra & pedibus alternis minax,
 Sesquipede linguam exertat: ingens halitu
 (Quem trahit ab imis faucium repagulis).
 Cum pertinace cereo bellum gerit.
 Sed ludit operam, spiritum ludit suum;
 Fluit hic inanis virium. Interim pia
 Scribit Dominicus; interim ardens cereus
 Edacis ignis damna tandem sentiens,
 Morti propinquat, & propinquat vnguibus.
 Vicinus ardet, Ole, res agitur tua.

Hic Pantomimus vertit histrioniam:
 Exuere tentat Simiam; non est potis.
 Excutere ceram tentat; & non est potis.
 Comædus esse desinit; Tragædus est,
 Reapse flammis vstulatus pollicem,
 Reapse frendet, vlulat, implorat Stygem,
 Stygem vniuersam. Scriptor interim pius
 Ioco pudenti sub cucullo lugubres
 Ridere questus lacrymasque Simij.

Is abire tandem iussus ictu virgulæ,
 Celerior Euro se recepit ad suos,
 Vbi mille pateras æstuantis sulphuris,
 Ictusque centum compluendo tergori,
 Conuenta iuxta pacta, victus pertulit.
 Viuat Dominicus & triumphet, dæmonem
 Qui versipellem in pelle multauit suâ.